

SPES NON CONFUNDIT

บรรดาผู้จาริก
แสวง
ความหวัง



20 บทเรียน CCP โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

โดย ศูนย์คริสตศาสนธรรมสังฆมณฑลราชบุรี



บทเรียนที่ 18

การพิพากษา

นำเราให้มีความหวัง



จุดประสงค์



เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจถึงความเชื่อเรื่องการพิพากษาผู้เป็นและผู้ตาย
2. ตระหนักว่าการพิพากษาเป็นการพบกับพระเจ้าผู้เมตตาและพระทัยดี
3. มีความหวังและเตรียมพร้อมรอคอยวันเวลาที่พบกับพระเจ้าด้วยความหวัง

กิจกรรม



นิทานเปรียบเทียบ อุปมาเรื่อง “เศรษฐีกับลาซารัส” (ลก. 16:9-31)

ดำเนินการ ผู้สอนเล่านิทานเปรียบเทียบให้ผู้เรียนฟัง

เศรษฐีผู้หนึ่ง แต่งกายหรูหราด้วยเสื้อผ้าเนื้อดีราคาแพง จัดงานเลี้ยงใหญ่ทุกวัน

คนยากจนผู้หนึ่งชื่อลาซารัสนอนอยู่ที่ประตูบ้านของเศรษฐีผู้นั้น เขามีบาดแผลเต็มตัว อยากจะ

กินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐี มีแต่สุนัขมาเลียแผลของเขา

วันหนึ่ง คนยากจนผู้นี้ตาย ทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัม เศรษฐีคนนั้นก็ตายเช่นเดียวกัน และถูกฝังไว้ เศรษฐีซึ่งกำลังถูกทรมานอยู่ในแดนผู้ตาย แหงนหน้าขึ้น มองเห็นอับราฮัมแต่ไกล และเห็นลาซารัสอยู่ในอ้อมอก จึงร้องตะโกนว่า “ท่านพ่ออับราฮัม จงส่งสารลูกด้วย กรุณาส่งลาซารัสให้ใช้ปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นให้ลูกสดชื่นขึ้นบ้าง เพราะลูกกำลังทุกข์ทรมานอย่างสาหัสในเปลวไฟนี้” แต่อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย จงจำไว้ เมื่อยังมีชีวิตลูกได้รับแต่สิ่งดี ๆ ส่วนลาซารัสได้รับแต่สิ่งเลว ๆ บัดนี้ เขาได้รับการบรรเทาใจที่นี่ ส่วนลูก

ต้องรับทรมาน ยิ่งกว่านั้น ยังมีเหวใหญ่ขวางอยู่ระหว่างเราทั้งสอง จนใครที่ต้องการจะข้ามจากที่นี่ไปหาลูก ก็ข้ามไปไม่ได้ และผู้ที่ต้องการจะข้ามจากด้านโน้นมาหาเรา ก็ข้ามมาไม่ได้ด้วย” เศรษฐีจึงพูดว่า “ท่านพ่อ ลูกอ้อนวอนให้ท่านส่งลาซารัสไปยังบ้านบิดาของลูก เพราะลูกยังมีพี่น้องอีกห้าคน ขอให้ลาซารัสเตือนเขาอย่าให้มายังสถานที่ทรมานแห่งนี้เลย” อับราฮัมตอบว่า “พี่น้องของลูกมีโมเสสและบรรดาประกาศกอยู่แล้ว ให้เขาเชื่อฟังท่านเหล่านั้นเถิด”



แต่เศรษฐีพูดว่า “มิใช่เช่นนั้น ท่านพ่ออับราฮัม ถ้าใครคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตายไปหาเขา เขาจึงจะกลับใจ” อับราฮัมตอบว่า “ถ้าเขาไม่เชื่อฟังโมเสสและบรรดาประกาศก แม้ใครที่กลับคืนชีวิตจากบรรดาผู้ตายเตือนเขา เขาก็จะไม่เชื่อ”





วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ในอุปมาเรื่องนี้ใครบ้าง พวกเขาทำอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
2. ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ส่งสารลาซารัส, แดนผู้ตายน่ากลัว ฯลฯ)
3. ได้ข้อคิดหรือบทสอนอะไรจากอุปมาเรื่องนี้บ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)



สรุป ผู้ที่มีความเมตตา คือคนที่เห็นคุณค่าและเอาใจช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ไม่ใช่เห็นแก่ความสุขสบายเพียงของตนเอง และทุกการกระทำของเราในโลกนี้มีผลต่อชีวิตหลังความตาย ผู้ที่กระทำดีตามคำสอนของพระเยซูเจ้า ดำเนินชีวิตด้วยความรักและความเมตตา จะได้รับรางวัลและชีวิตนิรันดร์



1. เราทุกคนต้องผ่านความตายและชีวิตหลังจากความตาย เราจะถูกพิพากษาจากพระเจ้า ซึ่งความจริงแล้วขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เรามักจะถูกตัดสินจากคนรอบข้าง แต่การถูกตัดสินหรือถูกพิพากษาโดยมนุษย์ อาจมีผิดพลาดหรือไม่เที่ยงธรรม ซึ่งต่างจากการพิพากษาของพระเจ้า ดังนั้น ก่อนจะตาย เราต้องดำเนินชีวิตอย่างดีตามคำสอนของพระเยซูเจ้าและจะต้องรอคอยเวลานั้นอย่างมีความหวัง ความหวังของเราคือ ชีวิตนิรันดร์ และชีวิตนิรันดร์คือการได้อยู่กับพระเจ้าอย่างมีความสุขตลอดไป

2. ตามความเชื่อของคริสตชน การพิพากษาจะมี 2 ครั้ง คือ การพิพากษาส่วนบุคคล เกิดขึ้นตั้งแต่บุคคลนั้นสิ้นใจ และการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะเกิดขึ้นในวันสุดท้าย คือวันสิ้นโลก เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง (CCC 1020-1022) พระเยซูคริสตเจ้าจะทรงพิพากษาทุกสิ่งที่เราได้กระทำตลอดชีวิต และจะประทานรางวัลให้ถ้าเราได้กระทำดี ดังที่พระเยซูคริสตเจ้าตรัสไว้ในนิทานเปรียบเทียบเรื่อง “เศรษฐีและลาซารัส” ว่า “วันหนึ่งคนยากจนผู้นี้ตาย ทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัม เศรษฐีคนนั้นก็ตายเช่นเดียวกันและถูกฝังไว้” (ลก. 16:22) ทั้งสองตาย ถูกพิพากษา ได้รับบำเหน็จและโทษทันทีหลังความตาย และพระองค์ยังตรัสสัญญาเกี่ยวกับโจรที่ถูกตรึงอยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า “วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในสวรรค์” (ลก. 23:43) คือทันทีหลังความตายเช่นกัน ส่วนการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก เมื่อพระคริสตเจ้าจะเสด็จมาครั้งที่สอง “ทุกคนในหลุมศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรและจะออกมา ผู้ที่ได้ทำความดีจะกลับคืนชีวิตมารับชีวิตนิรันดร์ ส่วนผู้ที่ทำความชั่วก็จะกลับคืนชีวิตมารับใช้โทษทัณฑ์” (ยน. 5:28ข-29) (CCC 1038-1041, 1058-1059)



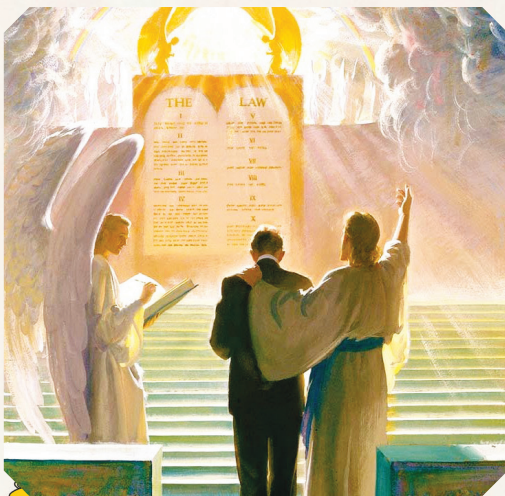


3. หลักการที่พระเจ้าทรงใช้พิพากษามนุษย์นั้น ก็คือ พระบัญญัติแห่งความรัก

“เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน
เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม
เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ
เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา
เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุกท่านก็มาหา
มาเกิด... จงมารับบำเหน็จที่ได้เตรียมไว้
สำหรับเจ้าตั้งแต่สร้างโลก” (เทียบ มธ. 25:34-36)
และอีกตอนหนึ่งว่า “เมื่อเราหิว ท่านไม่ให้อะไรเรากิน
เรากระหาย ท่านไม่ให้อะไรเราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า
ท่านก็ไม่ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ไม่ให้เสื้อผ้า
เราเจ็บป่วยและอยู่ในคุก ท่านก็ไม่มาเยี่ยม... ท่านทั้งหลายที่ถูกสาปแช่ง จงไปให้พ้น ลงไปในไฟนรันดร์ที่ได้
เตรียมไว้ให้ปีศาจและพรรคพวกของมัน” (เทียบ มธ. 25:41-43) ดังนั้น ทุกสิ่งที่เราทำกับผู้อื่น ก็เท่ากับว่าเรา
ได้ทำต่อพระเยซูเจ้าเอง และสิ่งที่เราเลือกปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ก็เท่ากับเราทำกับพระเยซูเจ้าเช่นเดียวกัน



4. การพิพากษาของพระเจ้า อาจทำให้เราเกิดความกลัว แต่ความหวังในพระคริสตเจ้าจะปกป้องเราจากความกลัว พระเจ้าทรงเป็นบิดาแห่งความเมตตาและความรัก พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ตรัสว่า “ในช่วงเวลาแห่งการพิพากษานั้น เราจะได้พบและซึมซับพลังแห่งความรักของพระเจ้าอย่างท่วมท้น เหนือสิ่งชั่วร้ายทั้งในโลกและในตัวเรา ความทุกข์ทรมานของความรัก จะกลายเป็นความรอดพ้นและความยินดีแก่เรา” การพิพากษาจึงเกี่ยวข้องกับความรักที่เราหวังไว้และพระเยซูเจ้ามีชัยชนะเพื่อเรา โดยอาศัยการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนชีพของพระองค์ ซึ่งหมายถึงการนำเราไปสู่การพบกับพระเจ้าตลอดไป (เทียบ Spes Non Confundit 22)



5. ความเชื่อในเรื่องการพิพากษานี้ ช่วยกระตุ้นเตือนให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีความหวัง สิ่งที่เราจะต้องปฏิบัติ คือ ดำเนินชีวิตด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ และหวังในพระเมตตาของพระองค์ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เราสามารถทำได้ คือการสวดภาวนา เพื่อว่า เมื่อสิ้นสุดการจาริกแสวงบุญของเราแต่ละคนในโลกนี้แล้ว ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับผู้ศักดิ์สิทธิ์ และความผูกพันที่มีร่วมกัน ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสตเจ้า ด้วยพลังแห่งการอธิษฐานภาวนา จะช่วยเราให้ได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม (เทียบ Spes Non Confundit 22)





ก. ข้อควรจำ

1. เราทุกคนต้องผ่านความตายและชีวิตหลังจากความตาย และจะถูกพิพากษาจากพระเจ้า
2. ตามความเชื่อของเรา การพิพากษาจะมี 2 ครั้ง คือ การพิพากษาส่วนบุคคล เกิดขึ้นตั้งแต่บุคคลนั้นสิ้นใจ และการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะเกิดขึ้นในวันสุดท้ายคือวันสิ้นโลก เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง (CCC1020-1022)
3. พระเยซูคริสต์เจ้าจะทรงพิพากษาเราจากสิ่งที่เรากระทำต่อผู้อื่น
4. การพิพากษาทำให้เราเกิดความกลัว แต่ความหวังในพระคริสต์เจ้าจะปกป้องเราจากความกลัว
5. เมื่อสิ้นสุดการจาริกแสวงบุญของเราแต่ละคนในโลกนี้แล้ว ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับผู้ศักดิ์สิทธิ์ และความผูกพันที่มีร่วมกัน ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์เจ้า ด้วยพลังแห่งการอธิษฐานภาวนาจะช่วยให้เราได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม

ข. กิจกรรม

ร้องเพลง “สวรรค์สดใส” เพลงประกอบการสอนคำสอน อัลบั้ม “รักที่อบอุ่น”
ฟังและดาวน์โหลดเพลงได้ที่

<https://www.kamsondeedee.com/main/catechist-song/1911-warmlove>

เพื่อเป็นการตอกย้ำเรื่องการพิพากษาของพระเจ้า ใครทำดีได้ไปสวรรค์ ใครทำชั่วต้องไปนรก

เพลงสวรรค์สดใส

ที่สวรรค์สว่างสดใส ความสุขยินดีมีมากมาย
ภาระหนักน้ำตา พระองค์ทรงเช็ดให้ ที่สวรรค์สว่างสดใส
ที่นรกนั้นมีมืดตืดคือ ความสุขยินดีไม่มีเลย
ภาระหนักน้ำตา ไม่มีใครเช็ดให้ ที่นรกนั้นมีมืดตืดคือ

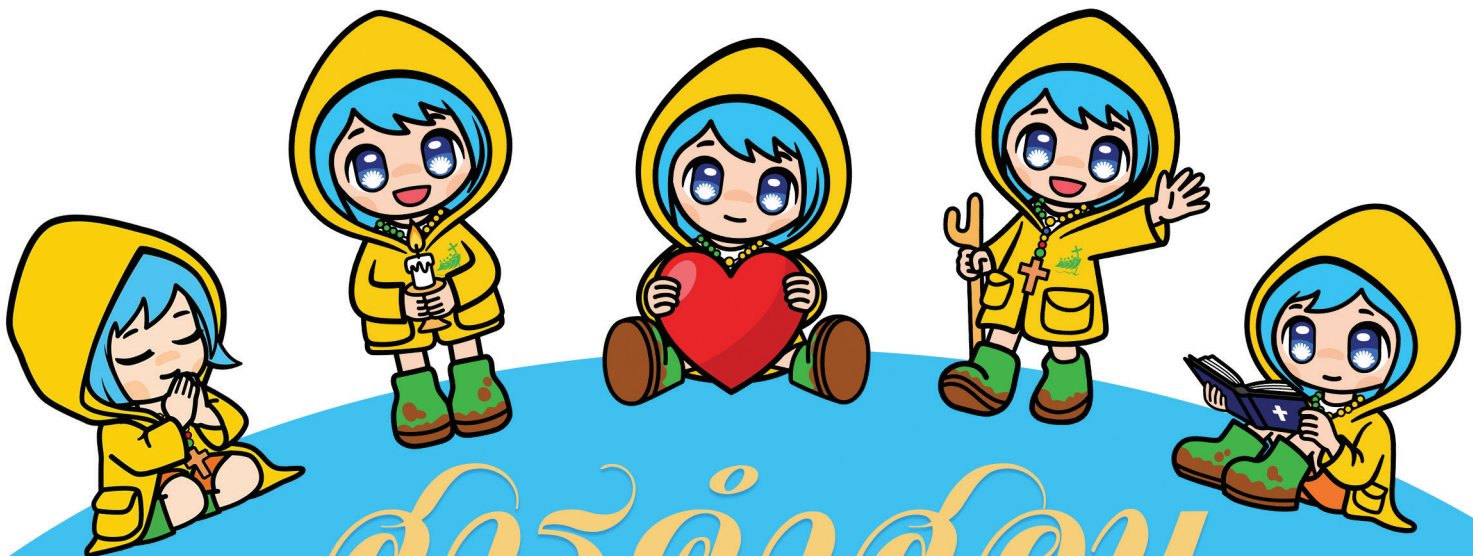
ค. การบ้าน

1. ให้พิจารณากรรมนิมิตทุกวันก่อนนอน ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีที่ได้กระทำ และปรับปรุงตนเองเสมอ
2. เขียนคำภาวนาถวายสิ่งดีแด่พระเจ้า และขอโทษพระองค์ในสิ่งที่เราได้กระทำให้พระองค์เสียใจ

สิ่งดีที่ฉันได้ทำ	สิ่งไม่ดีที่ฉันได้ทำ
.....	
เขียนคำภาวนาถวายสิ่งที่ดีแด่พระเจ้า	เขียนคำภาวนาขอโทษพระเจ้า ในสิ่งที่เราได้ทำให้พระองค์เสียใจ
.....	



“ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง”
(สุม. 5:5)



ดาวดำนดอน

สารคำสอน ปีที่ 31 ฉบับที่ 184 ปีการศึกษา 2568/2025